

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BANGE FOR AT BLIVE GLEMT

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, Hors Mobilselskabel Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Jeg har også junkt tekstede mange personer.
Jeg tænkte, nu skriver jeg bare til hende.
Jeg bare elsker hende.
Og jeg bare savner hende.
Og jeg bare elsker hende.
Og jeg bare savner hende.
Kærester kommer og går.
Venskaber består.
Det har jeg i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også haft det skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være den stærkeste,
skrøbliste, bedste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen er helst, vi glemme.
Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og venneforelskelser i folk, der endnu ikke ved, at de en dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne podcast, en slags venskabsambulance.
Hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine vennskaber.
Og måske forhåbentlig selv bliver venner under vejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jenssel.
Du lytter til 112 for vennskaber.
Velkommen til.
Okay.
Er du klar?
Ja, jeg er klar.
Fedt.
Hejsa.
Hejsa.
Jeg har gledet mig til i dag, for det er forskellige grunde.
Men jeg skal høre om Wonderfestival.
Wonderfestival.
Rol.
Ja, det hedder det.
Hvorfor?
Det spurgte jeg også om, og det fik jeg faktisk ved på den her festival.
Så jeg kan få telt dig det.
Det er en fjør, der hedder Daniel, som står bag festivalen.
Som min mand Pelle har gået i klasse med, gennem hele sin folkeskole i Alinge.
Og Daniel er en super initiativ rige, og finder på alle mulige projekter, og laver alle mulige vilde ting.

Og han var en sommer rigtig stor fan af Oasis Wonderwall.

Nej, stop.

Og drækkers full med sine venner har en fest.

Finder på i denne her brand, at de skal lave den nye, fede, store festival, og hvad skal den hed?

Den skal hed Wonderfestival.

Okay, du er klar nok.

Har en kæmpe fest, og det synes, det er genialt.

Våner næste morgen.

Virkelig mange tømmer, men har det helt bemst.

Kan jeg huske noget omkring, ringer til sine venner?

Var der noget med, at vi har aftalt, at vi skal lave en festival, der hedder Wonderfestival?

Det husker jeg, at jeg skulle deres noget om.

Det er stadig en god idé, følge jeg.

Synes du ikke det?

Jo, det er socialt.

Og så begynder de at sætte det i gang under deres tømmere mænd.

Og navnet, det er der stadig fed.

Den er nemlig fed.

Wonderfestival.

Den er fed.

Det minder meget lidt om det navn.

Når folk laver noget i stedet for at risotto, så bygge auto.

Eller fake on.

Det er der navnet, hvor man laver et vegansk udgave af festival, hvor man har fundet på noget, som ikke er næsten udtageligt.

Når jeg nogle gange har skrevet på Instagram, så har jeg skrevet Jens Selfie.

Så tager jeg en Selfie.

Og sådan noget.

Ja, ja.

Det er samme energi.

Det er faktisk også et geni ord.

Jeg synes også, det er fedt.

Det synes jeg, jeg glemmer til, at der skriver det. Jeg vil gerne skrive noget mere.

Ja, men det synes jeg.

Jeg har brugt mindre om mig.

Yes, tak.

Nå, men tak for den inform.

Ja, selv tak.

Det var en fantastisk uge, skulle jeg tage sige, nogen dage.

Altså sammen med alle vores venner, og også barnene, og vi skiftede sådan til at have barnene, og skiftede sig til at feste.

Og det var sådan den virkelig gode, kombi.

Jeg sidder bare ved den der, fordi jeg kan huske, jeg sad en brandart på et tidspunkt på et toalett.

Og så læser jeg nogle beskeder for dig, hvor du har skrevet til mig.

Jeg har skarmens hat på hovedet.
Og det har jeg aldrig hørt, da jeg sige før, at jeg var bare sådan der.
Hvad? Hvad har du blevet?
Yes, JOLO! Hvad er der sket?
Jeg ligger her med skarmens hat.
Og så var jeg sådan...
Skarmens hat kop, da jeg begyndte at se videoer.
Jamen, det er der, det tit kommer.
Der var jeg sådan...
Okay, sygt nok. Det så alligevel sådan ud.
Færre?
Ja, okay.
Det var ikke sådan, det føltes ind i min krop, det føltes seje, det føltes flutter.
Der var alle mulige ting, som føltes anderledes.
Så der blev jeg sådan på, så alle har set noget helt andet, som jeg lige har følt indvendigt.
Og hvad er det, de har set?
Jamen, de har bare set.
Altså, jeg har jo den her store aften ude.
For lov til at tage ud pælde, har børnene, jeg er ude med alle mine veninder.
Den skal bare have én år naken, akte energi.
Og jeg er jo sammen med nogle piger, som virkelig kan finde ud af fæste.
Vi kommer ind på pladsen, og så er de sådan her, planen er,
jeg går og løber herovre, så køber jeg tre store fadel til os alle sammen.
Og shots, jeg giver.
Og så skal vi videre herhen, og det er virkelig sådan en fast energi, som er sådan...
Jeg kan ret godt lide, at der er nogen, der tager en initiativ for fæsten.
For jeg kunne lige så godt have været sådan...
Skal vi sætte os her, eller sådan...
På en bøger?
Præcis. Og så var jeg 30.21. og var gået hjemme, ikke?
Så der var virkelig nogen, der tog andens var for fæstlighederne.
Og vi skulle sætte Thomas Helmi, og vi skulle mødes med alle mulige, og vi skulle...
Der var bare gang i den.
Så føler jeg bare, at jeg bliver grebet af stemningen.
Og så ser jeg pludselig et menneske, og det kan godt komme som et chok for nogen, det her.
Jeg har aldrig set folk med shotspilte på.
Har du ikke?
Nej.
Så jeg ser et menneske, der har...
Hvad i min verden, ligner jo sådan en patronpilte, altså en maskingeværelssituation,
som han har fyldt op med shots.
Og jeg er sådan her, hvad er det?
Og så er de sådan, hvad mener du, hvad er det?
Hvad er det, han har rundt om, med alle de shots?

Hvorfor kan man det? Kan man få det?

Og alle de her virkelig festlige piger, altså hvad er det, du mener? Hvad er det, du spørger om?

Og så er jeg sådan, det har jeg aldrig haft. Har du aldrig haft det?

Så går der jo selvfølgelig ikke mere end 10 minutter, eller sådan noget.

Så kommer de jo løbende tilbage.

Helt begejstret, nu er de køb med et shotspilte.

Og det skal vi fejre, og det skal vi altså bare danske en fejringstans for.

Så det er også der, videoerne ligesom begynder.

Altså, mig med shotspiltet danser rundt og sådan noget.

Ja, og der er også noget med sådan, du ved, jeg følte egentlig, at jeg havde lagt mig op, gjorde mig lidt pæn, sådan noget.

Altså, jeg kan bare se, hvad de der videoer sådan, det har jeg ikke på længere i hvert fald.

Det er blevet festet af.

Ja, det er blevet festet af.

Og jeg har ligget og solet hele dagen, så det er sådan festet af, hvor jeg bare sådan er helt råd i hovedet.

Og så står jeg bare og hopper op af noget.

Men det er der døm bælte.

Ja, det er der, man følte, man dansede.

Det er man i livet allerede bare kun hoppede.

Præcis.

Der var ikke nogen trin i det.

Det var ud af takt, at det var bare mig, der vælte dig rundt med et bælte,

og hele råd i hovedet og udenmæk op, og havde råd ikke gjort mig pæn, og sådan noget.

Og så følte jeg også at vide dagen efter sådan nogle ting,

sådan hvor Pelle lige blevet lyst til at sige til mig,

når min gamle gode klasskammerat har sportet mig, hvordan du har det i dag,

og at du nok må have haft det dårligt og sådan noget.

Og så er jeg sådan, hvem er det?

Og så siger han et eller andet navn,

og så har jeg ingen rendring om, at jeg nogensinde har snakket med det menneske,

og vi som har billeder kan ikke huske det.

Så begynder jeg at være sådan her, hvor mange andre mennesker jeg har snakket med.

Og så får jeg tilsendt en ny video,

hvor jeg forglømmer mig i hele hovedet af nogle fremmede piger,

som jeg lige har mødt, og som jeg selv opsøger,

for at finde mig lige sådan ud af.

Og så er det her, at de har glømmer.

Så jeg løber jo over til dem.

Og så skal jeg bare have glømmer i hele hovedet, og det er hele super duper.

Altså, det er en kæmpe aften, og det er rigtig godt.

Men ja, jeg har det da sådan lidt specielt dagen efter.

Brødhørte, det er jo altså sådan...

Det er den mest klassiske svar på skarmshat.

Eller situation for skarmshat, følger jeg.

Og det, som jo er særligt ved, når man ligger der med skarmshat på hovedet, og alt det, du så har sagt, er jo, at du har jo ikke gjort anden at være rigtig sød, og dejlig, og cute, og fisklig.

Men det er det, man er lige vel på en eller anden måde, kan skammes over.

Og så kender jeg ud over godt den der følelse af, særligt når jeg har fået lidt alkohol inde på os.

Hold kæft, og så er jeg sig ude mig.

Ej, det virker ligesom...

Hold da op, det spiller i dag.

Ej, jeg går stort alene ud på toiletter.

Det søger jeg også ved alle sammen og prøver at hænge.

Hvorfor er det, at du klarer, at det skulle være meget godt her i livet?

Hold kæft, og så ser du godt ud.

Og lægger lidt lip liner, og fuldstændig overliner, men kan ikke se det, fordi jeg er blevet blind på indene.

Ej, man, de lever, det er aldrig sød, bedre i antikter, man.

Så vælter man ud i sollyset igen, for det der festival, så lærer jeg, lave lige en story af mig med, at de står her og danser.

Og så næste dag, når man netop op og kigger på den, der har været sådan...

Hvad?

Hvad?

Det der er ikke mig, en anden person.

Og den der lip liner, den skal jeg smide, skal jeg altså spænde nu.

Altså, det her vidder lidt hød.

Altså, så jeg kender bare så godt det der,

men man har jo ikke gjort noget, og alle andre har jo også været lidt blinde.

Alle andre har jo også druttet.

Det er det, han altså, jeg...

Og jeg er også sådan...

Altså, nogle gange, der føler jeg sådan...

Det har jeg jo også fortalt tidligere, altså, det her med,

jeg har jo også en drunk-textet mange personer ofte.

Jo, du er det.

Og det gjorde jeg ikke.

Nej.

Og det er jeg altid glad for, når jeg vågner op.

Altså, jeg er rigtig glad for, at jeg ikke har sendt den der besked til Cecilia Bæk om, at hun er en fantastisk nyhedsværd, og sådan noget,

altså, som jeg jo virkelig føler for, ikke?

Jeg overvejede det faktisk med en ven,

en gammel veninde, som jeg savner, hvor jeg var sådan...

Når, jeg troede, du overvejede til Cecilia Bæk.

Nej, jeg overvejede til min gammel veninde, hvor jeg var sådan...

Jeg savner dig fan.
Og så tænkte jeg bare sådan, nu skrev jeg bare til hende, altså...
Jeg bare elsker hende,
og jeg bare savner hende,
og jeg bare elsker hende,
og jeg bare savner hende.
Og så tænkte jeg lige,
nu venter du lige til morgen, så sender du den i morgen.
Generelt en god idé, at tænke, når man er fuldt.
Vendt! Og så, da jeg havde mange overvejelser,
var jeg lige ikke gjort det.
Jeg var også sådan...
Jeg skal hele tiden ud af tis, for helvede.
Jeg gider ikke gå hele tiden ud af tis, og forlade den,
de rigtige ven, så er der...
Kan man ikke bare tis i en kop?
Kan jeg ikke bare stille mig af tis her nu?
Kan jeg ikke bare tage min trus til siden, og bare tise her?
Og der var min veninde, Christina, hun var også nær.
Skat der er fejst folk, der kan genkende dig.
Det skal du ikke.
Nu siger det bare, at du skal ikke begynde at tise her.
Det kan risikere folk, at filmer det.
Altså, da jeg er oppe, og også selv, hvis der ikke var nogen,
der genkendte dig, så det er ikke...
Det er ikke fedt at være hende, der står her.
Det er det. Du vil ikke være hende, der står her,
tiser på andre mennesker til en koncert.
Det løber jeg også være med.
Det er jo virkelig et fenomen for mig,
det der med at tise i en kop.
Jeg har aldrig forstået,
og i år på de festivaler, jeg har været til,
har jeg nu af flere omgang oplevet,
at folk i den vennegruppe, jeg var i, har tiset i ting.
Uden jeg har opdagede det,
jeg har stået til en kæsikoncert,
og vidtede lidt grat flere, og skulle tise så meget.
Altså, der er alkoholibler ud af mine øjne.
Og jeg står med en veninde, der også skal tise,
og så venner jeg mig om, og så er jeg sådan her,
nu er det nu, vi går.
Vi må få lavet denne koncert, for de ellers tiser jeg i mine bukser.
Og så står hun der,

ej, hvad er det, jeg har? Skulle der lige tise?
Jeg har lige tise i koppen herovre, oppe at træde.
Og så er jeg sådan, det forstår jeg ikke.
Altså, kæmpelig, jeg forstår det ikke.
Hvordan, vi står her,
hvordan har du tiset uden jeg har opdagede det?
Altså, min veninde, hun gjorde det også,
og deropdagede jeg det,
både fordi hun sagde det til mig,
og hun var sådan andet, nu prøver vi det af.
Men også fordi, at det begyndte at spryde det ud på mig,
fordi så snart den der kop, ligesom var fyldt,
så sprydte den jo ud over,
og så fik jeg aftis på benene.
Det var fuldstændig ligeglad med denne her situation.
Ja, ja, det var nærmest bare hyggeligt på en eller anden måde, altså.
Jeg var blevet det tur, faktisk.
Ja, men der følte jeg bare,
at vi skulle gå vinder, det jo.
Ja, nej, nej.
Se, hvad jeg kan rumme for dig.
Men der tænkte jeg også,
det giver ikke nogen mening, man skal have to kopper,
eller hvad fanden forkår der,
hvor skal man gå hen med de kopper,
og skal man netop bare holde det ud, og hvad, ja.
Nå, i hvert fald,
der var ting, jeg kunne have gjort, som jeg ikke gjorde.
Det var jeg glad for dagen efter.
Der var, og alle de ting, jeg gjorde, som du siger,
de var jo superfine.
Det er bare lige vel en følelse,
man lige skal over på den anden side af el.
Følte du dig lidt voldsomt?
Det er jo det, jeg er til at gøre, når jeg er voldfull.
Altså, det er der med, at man også løber hen til fremmede.
Ja, hej!
Giv mig glædmere!
Ja, jeg følte mig lidt voldsomt,
men jeg følte også, at mange andre var voldsomt.
Over for mig.
Nå.
Altså, men på samme måde,
som også den her, kom løbende over til mig,

hej!

Og hvor jeg tænkte,
du ligger sikkert også derhjemme,
nu med skarmesæt, og tænkte jeg,
blev jeg lige lidt for glad for at se Maria igen selv, der.

Ja.

Og der er jeg, og så kan jeg få det lidt godt igen.

Og så blev det helt meget bedre,
da jeg så et par dage efter,
vone op sammen med Pelle,
efter hans drogernæt,
og får et kæmpe chok,
tæt på et hjertestop,
da jeg ser ham ligge nøgen i sengen,
og fået den største tatuering på lændten,
hvor der står allige en.

Ej.

Og jeg er sådan her,
jeg er sådan her, det er løgn.

Altså, jeg er sådan,
vi fuldstændig glæder mig hans over.

Jeg er bare sådan her,
hvad har du lavet?

Det er jeg sådan,
så er jeg sådan,
hvad har du lavet på ryggen?

Hvad har du lavet på ryggen?

Altså, han ved det sikkert ingen gang.

Altså, sådan, nogen har tatuveret ham bedøvet.

Og så er han sådan,
det er det ikke rigtigt.

Og sådan, okay, så så er han videre.

Men så tænkte jeg, det har jeg heller ikke gjort.

Altså, der er mange ting,

jeg kunne ikke gjort,

jeg ikke har gjort.

Det havde været sygt,
hvis du havde fået et trampstamp med alinge.

Ja.

Det var de valgte i.

Og Pelle fortæller mig også dagen efter,

at han, altså,

han skynder sig vesten af,

og sådan noget, for han har det faktisk dårligt.

Han får lidt fysisk dårligt,
ja,
og at han har den der ryggen.
Og så siger han sådan,
men det syge er, at jeg husker ikke år,
sådan, ja, det var sjovt at få den lavet.
Men,
det var også rigtig sejt.
Altså, han følgelsen,
den er ikke det sejt.
Man kunne godt have den her rigtigt.
Man må lige sige noget,
det er jo ind igen.
Alt der er dårlig smag er jo ind.
Så Pelle har jo ret.
Fulde Pelle har jo ret.
Trampstamps er jo tilbage.
Altså, ja,
det er en en supermodell efter den anden,
der har fået lov til Pelle over linden.
Det vil jeg ikke udtænde mig om.
Nå.
Skål dig ikke på Pelle.
Jeg elsker.
Vi skal i gang med vores finindebå.
Ja, det skal vi.
Det skal vi.
Og det er et spørgsmål,
der passer til dagens tema.
Ja.
Dagens tema er at overveje,
og flytte til en anden by for at studere,
mens man er bange for at flytte væk fra sine venner.
Ja, og de skal klemme med en.
Ja, lige præcis.
Hvis man flytter væk.
Og i den forbindelse, så har jeg,
at alle de gode vindebåsbørsmål,
jeg har fået tilsendt,
valgt et, der netop handler om det her med at være usikker på et valg.
Der er nemlig en, der har skrevet,
hvornår at vi var mest usikker på et valg i vores liv.
Ja.
Og det er virkelig svært, synes jeg.

Ja.
Helt svært.
Og vi talte faktisk også om,
de invitent mikrofonerne,
at jeg i hvert fald, synes, at når jeg tænker tilbage,
så er det ret svært.
Og jeg har godt huset ting, jeg har været usikker på,
men det er i hvert fald svært,
sådan at huske noget, hvor jeg fortrød det.
Præcis.

Ja.
Eller i hvert fald fortrøder det nu.
Ja.
Og det er jo virkelig sådan en cliché,
sådan, det er kun de ting,
at du ikke gør, du kommer til at fortrøde,
eller hvad det er, hej?

Ja.
Usikker er valgt alt.
Ja, ja, ja.
Usikker er ned i smagretet.

Ja.
Jeg har det på fuldstændig samme måde.
Både, at jeg har været usikker på en milliard ting,
og at jeg i hvert fald med de ting,
som står tydeligt frem for mig,
som der var jeg virkelig i tvivl,
at der har jeg aldrig fortrutt det,
altså i bagklogskabens lys.
Jeg har fortrutt alt muligt sådan noget valg om,
at købe det her,
og bruge alle de her penge på det her,
eller ikke investere i det her,
eller investere i det her,
eller sådan noget der.
Eller drække det der.
Eller drække det der.
Eller drække det der.
Der skal nok være masser af ting i mit liv,
som jeg vil lige have gjort lidt anderledes.
Men med de der store valg,
som hvad skal jeg læse,
hvor skal jeg arbejde,
hvem skal jeg gift mig med,

hvornår skal jeg få et barn,
altså sådan noget der,
der er det heldigvis valg,
som jeg er rigtig glad for i dag,
selvom jeg har været i tvivl mange gange.
Men jeg kan huske i hvert fald,
et valg jeg var sygt usikker på.
Det var, om jeg skulle sige op
på Danmarks radio og flytte til Grønland.
Jeg ville gerne flytte til Grønland
og lave historier derfra.
Jeg havde lidt en aftalt med nogen
på udlands redaktionen om,
at de måske ville købe et par artikler af mig,
og sådan noget, men det var virkelig
altså 10 fuld på taget akte energi.
Jeg kan huske, at der var flere af mine familiemedlemmer,
som sagde, at det er en dårlig idé.
Din karrierelige startede.
Du har fået, du arbejder på Danmarks radio,
du får løn fra deres nyheder.
Du er der, hvor det sker.
Du kan arbejde deroppe, der.
Nu flytter du til Grønland.
Sådan arbejdsløs, uden noget,
og uden aftaler, og du vil blive glemt.
Det er bare et virkeligt dårligt tidspunkt.
Jeg var også forældsket i en græsk fyr.
Så alle var så, at du gør det,
det er derfor, du gør det.
Nu sætter du din karriere til side for ham.
Det er dumt, og sådan noget, du vil komme til at fortrøde det.
Og der må jeg bare sige,
det endte jo, som man med, at jeg lavede så mange artikler.
Til det, jeg er, og siden til Bærling,
skal det endte med, at jeg blev Grønlands konsponent,
og så blev jeg Asien-konsponent,
og tjent mange flere penge, end jeg gjorde op,
og det er overreist verden rundt, og sådan noget.
Så der har været sådan nogle valg,
hvor jeg kan huske, at jeg har været virkelig meget tvivl,
og jeg har fået videre mange, at det ville være dømt.
Og at så viste det så at være godt.
Jeg tror, jeg har jo en teori om, at de fleste mennesker,

når de prøver at holde en tilbage for at tage nogle lidt vilde valg,
er også lidt grimme lille trold,
inden i dem, som prøver at stoppe, at jeg gør noget,
de godt selv kunne tænke sig at gøre noget, som de ikke tør.
Ikke altid.

Og jeg har også prøvet på at sidde på den anden side selv,
og være sådan et eller andet side ind i mig selv,
fordi jeg ønsker, at det var mig, der tog at sige,
med job-op og tage til Grønland.

Så det nemmere at sige, at det er en dårlig idé,
fordi så får jeg ikke fået mig over,
og denne person gør det,
og at jeg så sidder herhjemme og røver hård ud,
og hovedet på mig selv over, at jeg ikke gjorde det.

Ja, klart.

Altså, jeg tror, man skal være på vagt over for den trold.

Både i sig selv, og i andre.

Fordi den er tit på spældet.

Men det prøvede jeg jo også til det her aktie.

For eksempel det, jeg skulle sige op, på min radio.

På min radio.

På min radio, det var ikke så.

Hvad hedder det at flytte ud til Hamburg?

Og så er jeg jo også op og var arbejdsløs,
og har heller altid nogen send taget en bedre beslutning.

Altså, det var et hårdt år efter,
men det har ført til alt andet godt.

Altså, det var det eneste rigtige nogen sende.

Men jeg tror, det er jeg mest usikker på,
som det første, der falder mig ind.

Det er faktisk lige nu i mit liv,
hvor det handler meget om sådan noget,
med hvornår man skal have børn.

Det er virkelig noget, altså jeg kan mærke,
at lige nu føles det som om,
jeg aldrig har været mere usikker på andet.

Ej, det tror jeg så godt.

Fordi det virkelig er sådan,

jeg vil jo gerne have børn,
men jeg vil ikke have den nu.

Men jeg er også 33,
og jeg vil gerne have den i et.
Og jeg vil jo gerne have børn,
men jeg vil ikke have den nu.

Altså, så kører den bare, hvor jeg sådan,
og hvad hvis jeg ikke kan for børn,
og hvad hvis vi skal ind i en fertilitetsproces,
og hvad hvis, altså sådan,
du ved, det fylder også så meget.
Ja, og så bliver det sådan overvejelsen om,
vil jeg heller have et barn nu,
ind og være i fertilitetsbehandling,
om tre år, men så har det ikke egentlig
haft fået tre år mere.
Hvor hårdt vil det være i fertilitetsbehandling,
versus de år, jeg misser på et, altså?
Og vil jeg gerne være træst til mit barnskonfirmation?
Altså, noget tænker jeg jo også,
og hvor mange børn kan jeg nå at få med,
eller hvor mange år kan jeg nå at få med min børn,
hvis jeg venter to år mere?
Hvornår vil jeg potentielt dø i forhold til,
hvor gammel de var der, altså?
Det er jo vildt lidt sådan noget.
Er vi ikke ligesom,
Øh, Øh, Øh, Øh.
Jeg mener, at jeg tænker over det jo mere, altså?
Gå væk.
Jeg gider ikke at tænke på det, altså?
Nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej.
Det synes jeg, altså,
at min veninde begynder at få børn nummer to,
altså, du har allerede taget børn flere af mine bedste veninde,
altså, nu skal vi have andet barn,
og jeg sidder stadig ude på siddeligt,
lige når spigelserbinner drejer i min sæk,
altså, sæk så, når du siger, at det ikke,
sådan, gør væk.
Ej, synes jeg.
Det fylder ret meget i forhold til,
at noget af virkeligheden er et spil om at usække på,
også, at jeg er jo et valgereg,
eller vejer, at min kæreste skal
tage stilling til, eller hvad?
Hvad? Er det sådan noget,
så deler du det med ham, når du usækker,
eller er det mest noget, der får at gå ind i dig selv?
Det er mest ind i mig selv,

fordi hvis jeg skulle dele alt det med ham hele tiden,
så ville det, altså.

Og det er jo tit der nogle gange,
så er det bedre, hvis det bare skete, tror jeg.
Ja, det er rigtigt.

Ej.
Uppest, det gjorde det også for min veninde,
altså, hvor hun også var sådan,
jeg tror seriøst, der har læret fødebarn,
hvis jeg selv skulle beslutte mig for det.

Ej.
Nu skete det bare, og så var det sådan fær.
Nu gør vi det.

Altså, det er også det, der er så sygget.
Altså, jeg er jo virkelig en person,
der nogle gange er det meget nemt for mig
at tage beslutninger, men ofte ikke.
Og slag, hvis jeg har fået tid til at tage,
altså, jeg har godt til under press,
så kommer det bare.

Hvis jeg har tid til at gå,
og tage overvej af noget,
for mig mod,
og bing, bing, bing.

Så kan jeg ikke.
Altså, hvis jeg har allerede ved nu,
at vi skal ned på isma'e rød,
så er jeg i gang.
Hvad fanden fanden i skal jeg vende, manden?
Altså, og hvis jeg ikke er i gang,
kan jeg vende fucking ind i snud på isma'e rød.
Hvordan fanden skal jeg til stilling til,
hvornår jeg vil have en baby, ikke?

Altså, du er det.
Så kan jeg jo gå resten af mit liv, og være sådan.
Ej, shit.

Og jeg havde det også,
da jeg skulle vælge at få børn.
Der havde jeg det også,
hvis der var nogen, der kunne komme lige nu
og love mig,
at jeg også kunne få børn om fem år,
eller om 10 år.
Så vinder jeg.

Og grunden til at gøre det nu,
det er fordi, jeg har bange for, at jeg ikke kan senere.
Det er jo pisse i otterne,
at det skal være.
Og gøre.
Altså, også fordi,
jeg er jo heller ikke helt ung, længere.
Jeg er jo ung, men i forhold til alt,
hvad der handler om færdighet,
og det er et slags så ikke så ung.
Nej, vi får i hvert fald bare bombarderet,
vores hjerner med, at det er...
At vi ikke er det ung.
Ja, det er det.
Ja, ej, oh, nej.
Nu synes jeg, at vi skal tale om noget andet.
Lad os snakke om noget studio.
Ja.
Noget meget ungt.
Lad os tale om noget større,
men jeg skal gå tilbage til vores ungdom.
Så har du jo været på Smuk Festival også tidligere på sommeren,
hvor du har rendt rundt og lavet noget form for vokspop.
Vokspop, god gamle vokspop.
Lige præcis.
Og der har du sport, forskellige festivalgængere,
om hvad de ligesom tænker om det her dilemma,
som vi snakker om i dag.
Så vi kommer til at klippe lidt svar ind fra hjertelødermedet
og har været på Smuk Festival.
Hvad i synes i jeres altså...
Beste øjeblik.
Jeg ved ikke, om folk synes noget andet,
når de ikke er ligesom med fulg og på festival.
Jeg har tået faktisk at finde nogen, der ikke var så fulde,
fordi det var lidt svært at få noget af at forstå ud,
og dem, der havde drukket for meget var det.
Det er det, jeg tænker.
Det kunne være nogle specielt råd,
det vi kan vide her.
Men det kommer vi i hvert fald til at klippe ind løbende i afsnitte,
så det kan glæde jeg rigtig meget til.
Skal vi ikke gå i gang med dagens dilemma, som du lige læser op først,
så er alle med på, hvad det handler om.

Jeg har et lille venskæppes dilemma.
Jeg har efterhånden opbygget mange gode venskaber
og fundet mig nogle gode veninder,
som jeg for første gang længe føler, at jeg kan kalde for min bedste veninder.
Vi bor alle i København,
men jeg er nu kommet ind på studio på min anden prioritet i Odense.
Derfor er jeg mega splittet og har haft så und i maven over,
at jeg føler, at jeg enden skal sige forvældse mit liv i København og min veninder,
som jeg også er bange for at glemme mig.
Eller forvælde til det studio, jeg allerede skal læse,
men som jeg så skal læse i en anden by.
Jeg er utrolig ked af det, og tører ikke at svare ja eller nej til optagelsen af frygt for at fortrøde.
Jeg ved, at min veninder og jeg nok skal holde kontakten,
men jeg kan ikke være med at være bange for at blive glemt.
Det første jeg får løst at sige,
det er for guds skyld svare ja.
Det skal du gøre, det må du ikke give slip på.
Det skal du bare sige, jeg tager, og så er der tusind grunden til, hvorfor du skatter det.
Men det har jeg bare lyst til at sige, som det allerede første.
Det tænker jeg også, at du tænker.
100 procent, det vil jeg altid sige.
Også fordi det lyder lidt egoistisk, men det er virkelig noget,
jeg går meget ind for, at man skal altid være sin egen.
Man skal gøre det, man vil.
Man skal ikke lasse hold tilbage på grund af et fællesskab.
Man skal ligesom sætte sig selv først i den forbindelse.
Det er selvfølgelig også at sætte sig selv først og gerne vil holde relationen til sine venner.
Ja, men det ene er et valg, som bliver truffet ud af frugt,
og det andet er et valg, der bliver truffet ud af lyst eller lydenskabel.
Det er noget, der godt sagt.
Der driver dig.
Ja, og det er jo virkelig bare billedet generelt på, hvordan man ikke må leve sit liv.
Altså det er der, at man ikke må lasse hold tilbage for at gøre noget,
man har lyst til, eller gør noget, man gerne vil,
fordi man er bange.
Altså man må ikke være bange for at kasse sig ud i et forhold,
fordi man er bange for at blive såret,
eller man må ikke være bange for at gå efter sin drømme,
fordi man er bange for at gøre lykkes, eller hvad ved jeg, fordi så kommer man i.
Født til Græklend, fordi man ikke har en fast løn,
eller hvad den kan være.
Men så ender man jo med bare at sidde,
og ikke komme nogen sted af at være i den ene eller anden ret,
men det er sådan ret.

Og så tror jeg også, at noget af det første,
jeg tænkte på, da jeg hørte det her spørgsmål,
det er det her med, at det er jo første gang,
hun oplever en mulighed for at komme væk fra sin venner.
Og der tænker jeg jo bare, når jeg kigger tilbage over mit liv,
det er den første af rigtig mange muligheder,
som du vil se, og dine venner vil se.
Så lad os sige, lad os bare tage sin eget,
at hun sagde, jeg vil gerne være sådan min venner,
jeg er bange for at blive glemt,
jeg har det vildt hyggeligt her,
jeg bliver her, jeg tager ikke det her studie.
Så vil det højtensyndigt ske,
at hun om et år eller to eller et eller andet,
så fik hun pludselig et job til at bude i overhus,
eller hun fandt en kæreste, som bude i uden til,
eller et eller andet andet,
eller der ville også ske, at alle hendes venner
flyttede forskellige steder hen i periode.
Nogen tog lige et sabbat over her,
nogen tog på en høje skole,
nogen tog på udveksling,
nogen fandt et job i denne sted,
nogen fandt en kæreste i denne sted,
nogen flyttede tilbage til familie,
altså rigtig mange pælles venner flyttede til Bornholm.
Sådan er hele livet.
Så hvis du er den eneste, der holder fast i,
jeg bliver bare her,
så vil du få det første sådan,
give meget mere i alle dine relationer,
det vil blive sådan mærkelig ulig i forhold,
hvor alle gør det, de drømmer om,
og så spørger de dig, hvorfor du ikke i gang med at læse,
det du drømmer om,
men derfor vil jeg blive her med jer,
men vi har jo ingen gange længere.
Altså det vil blive en lang skådfældse,
tænker jeg.
Mere enig.
Men du har jo,
vi har faktisk begge to læst i ordentlig.
Ja.
Men jeg pæntlede,

og du flyttede jo faktisk dig selv.
Kan du huske, om du gør dig sådan,
altså eller kan du huske, om du mistede dine venner,
om du blev glemt derhjemme,
i det du flyttede?
Jeg tror, mit fokus var mest på,
at jeg lige havde fået en ny kæreste i København.
Ja, vi ved jo, hvordan du blev et forældske monster.
Jeg var jo kæreste kedelig lige der,
i det øjeblik,
så jeg var jo fucking ligeglad om mine venner.
Ej.
Ikke helt.
Men jeg var i hvert fald virkelig forældske.
Så det var meget,
og jeg dyrker det jo,
altså så jeg sad over i Odense,
og så kiggede ud i høj sønten,
ud af vinduerne i klassen,
og var sådan,
alt er jo ligegyldigt sammenlignet med kærlighed.
Sådan bliver jeg jo.
Så jeg lyttede til vores sang på repeat i mine nye telefoner,
og sådan noget læren,
og sådan ved, du vil være til stedet her.
Nej.
Jeg har vigtigt at tænke.
Derfor går jeg ind i mit ændre univers.
Du kan ikke give mig noget,
som er større end det, jeg oplever lige nu.
Ej.
Men så jeg kan huske total følelsen af frygten for at flytte,
men mest på grund af den romantiske kærlighed.
Men hvad så kugt kugt, når du blev dig selv over i Odense,
og lige pludselig var sådan,
Nå, nu er jeg op til overfladen.
Det, der skete for mig,
det var, at jeg virkelig prøvede,
det, som vi også har rådet folk til mange gange,
og være der, hvor jeg er,
og forvinde der, hvor jeg er.
Ja.
Og så prøve at finde en ro i,
at mine venner eksisterer i København,

når jeg kommer hjem.
Og det gjorde de.
Helt sikkert, jeg har set dem mindre i de år,
hvor jeg bor i Odense.
Det er klart,
men så er vi skrevet sammen,
og vi har skrevet,
og vi er savnet hinanden,
og vi har glædet os til at sæse.
Og ja,
vi var måske ikke opdateret på hver en lille ting,
der skete i hinandens liv i den periode,
men da vi så kom hjem,
så blev det taget op lige så stille igen.
Så det, som min følelse er sådan,
det er ikke så farligt at blive glemt.
Jeg blev helt sikkert, at der er glemt lidt.
Men jeg glemte også stemt lidt.
Men jo ikke så meget,
at vi ikke ville smidt alt ved hænderne,
hvis den ene,
lige pludselig blev forlattet af sin kæreste,
eller jeg blev fyret,
eller ensfulgt,
og blev syg,
eller der var noget,
hvor man kunne have brug for hinanden,
så var vi derovre.
Sådan er det jo heldigvis med ens rigtig gode venner.
Og det tror jeg egentlig,
at jeg ret godt kunne mærke,
altså, at mine veninder,
jeg snakkede med dem om,
nu flytter jeg her og til,
og det bliver fan med fedt,
og jeg glæder mig til at høre om det.
Jeg glæder mig til at besøge dig,
og jeg glæder mig til at komme hjem.
Og så skrev man,
hvornår kommer du hjem næste gang?
Jeg er hjem i denne her weekend.
Så var der noget til fremtidelse,
så kunne man glæde sig til det.
Og så var mit fokus,

når jeg så var derovre,
det var på mine medstudierne.
Jeg tog med til de her introduer,
og jeg gjorde alle de her ting for at få venner.
Jeg blev,
jeg meldte mig til,
som redaktør på Studia-visen,
og var med i alle de her forskellige fællesskaber,
jeg kunne få.
Og blev sådan en del af den der store gruppe,
der var på uni,
og fik også nogle bedste veninder i den periode,
som var mega vigtige for mig at have,
da jeg gik der.
Den følelse, jeg står tilbage med,
det er,
at den frygt hun har for at blive glemt,
at sådan den er jo reall nok,
for selvfølgelig bliver det forandret.
Men det gør ikke noget,
det bliver forandret.
Og det kan blive præcis det samme igen,
når du kommer hjem.
Det er ikke definitivt,
det er ikke permanent.
Det er ikke sådan uoprettligt,
at så er det gået i stykker,
og så vil I være fjerne for hende anden.
Lille bifang.
Er I virkelig,
you said what you said,
og nu kan vi stoppe afsnittet.
Ja.
Jeg hænger mig allerede i den,
det har været det første, du sagde med,
det ene er jo et valg, man tager frukt,
og det andet noget, man tager lyst.
Min hjerte vil eksponere stadig over det,
hvor jeg er sådan her.
Så rigtigt.
Altså, det kan man jo bare altid bruge fra nu af.
Det synes virkelig, at det er...
Vi kan jo godt lide regler.
Og egentlig, så skal vi ikke bare sige,

reglen er,
at du skal altid tage valg af lyst,
og ikke af frukt.
Jo, altså virkelig.
Virkelig rigtigt.
Igen.
Hold lidt fordraget på det, jeg.
Altså, wow.
Jeg har været bange for, at mine venner,
de ville glemme mig i perioder,
hvor jeg har haft meget travlt,
og ikke haft lige så
meget tid til at række ud til dem.
Så tror jeg, jeg har været bange for,
at de ville finde nogle andre venner,
eller finde på noget andet at lave,
og at tiden bare, ligesom, ville gå
og løbe fra vores venskab.
Jeg har været bange for, at mine venner ville glemme mig,
specielt fordi, at jeg kommer fra Norgeland,
og flyttet til København,
sådan lidt ud af det blå på et tidspunkt.
Og jeg havde virkelig mange gode venner i Norgeland,
og det har jeg stadig væk,
men jeg var rigtig bange for,
når vi ikke kunne være lige så meget sammen,
som vi var,
før jeg flyttede,
at de så ville tænke,
at så skulle vi ikke være venner mere.
Det er heldigvis ikke sket,
men jeg har også gjort mig meget umad,
specielt i starten,
da jeg flyttede i at komme rigtig meget hjem,
men har jo fundet ud af,
at det måske ikke lige så meget angetallet af gangen,
man er sammen, men så,
hvad du lægger i de gange,
når du så er sammen med de venner,
der har betydet noget.
Jeg tror ikke, jeg har været bange for,
at folk ville glemme mig,
men jeg tror, jeg har været bange for,
at de ligesom ikke tænkte mig ind i deres planer i hvert fald.

Altså, imens man er i nuet,
fordi jeg tror, at meget af venskaber,
de kommer og går,
og jeg er meget afklagede med,
at hvis det er, fordi det ligesom ikke gengæld,
fra begge sider,
at så er det måske også,
fordi det er meningen,
at det skal passere.
Og så kan jeg også bare mærke,
det der med, at hun siger,
jeg har endelig fået bygget nogle relationer op,
som jeg kan kalde mine bedste venner.
Den følelse kender jeg så godt.
Kender du ikke det der,
når man når over en punkt,
hvor man lige pludselig er,
gået nu vidt bedste venner?
Det er i hvert fald lige pludselig gået op for mig nogle gange.
Altså, eksempel, en dag som i dag,
hvor min bedste venner lades af fødselsdag.
Eller, hvad hedder det?
Hvis jeg lige pludselig lukker øjnene,
og tænker på julien,
og kan være,
wow, god ting,
hvor jeg føler, at han er en forlængelse af mig,
og er med højere,
eller hvad ved jeg?
Eller sådan...
Så kan det godt være,
hvordan skete det,
eller hvordan gik der lige pludselig tolv år,
med mig og julien, for eksempel, ikke?
Ja.
Og jeg kan i hvert fald ikke huske det,
meget for, at der var yngre,
nok samme alle,
som vedkommet, der har skrevet herinde,
er netop i forbindelse med,
at der er flyttet til København,
og der er...
Jeg skulle starte på et studie,
og der skulle have et nyt arbejde,

og jeg netop føler,
at jeg var i sådan en,
meget specielt ensom situation i mit liv,
hvor jeg husker,
jeg var enormt alene,
fordi jeg var herinde i byen,
men ikke havde noget næstværk.
Og jeg virkelig gerne ville have venner.
Og jeg kan huske,
da jeg blev enten taget ind i nogle grupper,
og jeg følte mig meget ny,
og skiftede til,
at jeg lige pludselig var en venindegruppe,
hvor jeg følte,
at jeg også var en naturlig del af venindegruppen,
og ikke var hente ny på samme måde mere.
Det husker jeg tydeligt,
og det var meget af den, der føles af,
så nu har jeg min egen venindegruppe,
som jeg hører til,
og det bliver alle sammen bedste veninder.
Altså, at jeg var både stolt,
jeg var,
at jeg var hjemme,
og lige pludselig følte mig i byen,
på en anden måde,
der jeg havde fået de venner.
Og jeg kan godt forstå,
fordi det er fandme hårdt arbejde,
at man er bange for at smide det på gulvet.
Det er nemlig det.
Og at man ikke kan overskue,
og skulle starte op igen i en anden by.
Ja, man føler, det bliver for værdifuldt.
Altså, man er sådan,
det her er bare,
det er så vigtigt,
jeg har fået bedste venner.
Det er ikke bare venner,
jeg har fået min allerbedste venner.
Vi skal jo,
man forsellerser,
vi skal jo blive gamle sammen,
og dansk rundt,

og være sjov gamle damer på wonderfest i år.
Ja, det er sjov at spille dig.
Præcis.
Så det kan jeg jo ikke.
Det må jeg jo ikke smide på gulvet.
Nej, og man skal bare ud over det,
og heller ikke under,
hvor hårdt et arbejde det er,
at komme ind i en gruppe,
for at samle en flok af nye mennesker i sit liv,
og arbejde op til et sted,
hvor man føler sig tryk,
og hvor man er sådan der,
i min bedste venner,
hvilken andens mennesker.
Det er jo kæmpe arbejde.
Altså,
nogle gange kan man være heldig,
og det bare går,
og at man ikke rigtig lægger så meget mærke til det,
men det er jo stadig det der med,
man skal ses kontinuelt,
at man skal give noget af sig selv,
man skal have noget fra andre,
man skal grine,
man skal finde nogen,
man er i balanset med på en eller anden måde, ikke?
Jeg har jo også fortalt lidt om
den venskabskrise,
jeg har haft i løbet de sidste år,
efter jeg blev 30,
og jeg blev mor,
og alle de her ting,
og tidslinjemæssigt,
det kom jeg bare til at tænke på for nylig,
så før jeg blev mor,
der blev jeg gift,
og der skulle der arrangeres en pølte arbe.
Og der var jo altså 25 kvinder,
som jeg nærmest prænger med,
alle sammenfølge var mine bedste venner.
Og så blev jeg mor,
klippede til baby shower historien,
kom og nul mennesker,

og jeg var sådan her,
hvor alle mine venner hende,
hvor hvad der skete,
hvad der skete mere sidder,
de også har det på samme måde,
altså er det også alle sammen,
der sidder op,
du ved, følger også ensom,
fordi vi ikke passer sammen længere,
folk er gået i alle retninger,
og det der med børn ender så meget,
klipped til nu igen nogle år efter,
hvor jeg har fået igen opbygget de her relationer,
med nogle af de samme piger,
nogle nye piger,
men hvor vi passer sammen igen rigtig, rigtig godt,
og har fået de her bedste venner-relationer.
At det kan jeg godt mærke,
især når man også har følelsen af,
at jeg har mistet det i en periode,
og være sådan,
er jeg helt alene,
har jeg ikke nogen venner,
alle de her usikkerhedstanker,
at jeg ville nok også,
altså jeg ville virkelig tænke,
hvis jeg skulle flytte nu,
væk fra de her venner,
som jeg bruger rigtig meget i mit moderskaber,
i mit liv og parforholdere,
alle de her ting,
som vi taler sygt meget om i de her år,
at der ville jeg også tænke,
jeg må altså for gudskyld,
ikke miste de her piger nu.
De er så vigtige,
de betyder alt for mig nu,
vi er lige blevet bedste venner,
i de her år,
så det skal jeg heller ikke smide på gulvet.
Så jeg kan sangenskænke en følelsen,
og jeg tror, jeg ville nok sige det,
altså jeg har også en af mine bedste venner,
altså en, der rejser meget,

og hun har også bordet i LA,
i lang tid,
imens vi har været bedste venner,
og hvor vi har facet,
tager jeg måsid meget,
og vi har besøgt hinanden,
og rejst frem og spage,
og ligesom investeret tid i det,
og der har det også været rigtig vigtigt for mig,
og så i tale sætte,
at det var hårdt,
at hun var der,
eller at jeg savnede hende,
og at jeg glædede mig til,
om vi ikke snart skulle arrangere noget,
og det har hun også gjort på den anden side,
og sådan noget, tror jeg,
betyder rigtig meget for trygheden,
for at kunne rejse væk.
At man siger det,
altså at lytterne bare,
at lytterne siger,
det giver mig så, at de maven med følelsen er,
at jeg tager væk fra jer,
fordi i mit liv og min hverdag,
og jeg vil bare,
jeg ved godt, at vi kommer til at se,
som mindre,
men fuck hvor ved jeg i hvert fald,
og jeg vil gerne prioritere,
at jeg kommer til København,
hver anden weekend,
eller jeg vil lave nogle sjov ture,
så for jeg vil sige,
at jeg lyst til at besøge mig,
og ringe til dem,
sådan det er også noget,
jeg begyndte på meget mere,
det gjorde jeg rigtig meget,
der var teenageer,
så havde jeg nogle år,
hvor jeg stoppede,
og nu er jeg faktisk begyndt igen,
og havst telefonsamtaler med veninder i lang tid,

og jeg ved godt,
at du sidder og får de maven,
og det er noget, jeg skal bedre,
og dårligere nævre,
men det vokser virkelig på mig,
jeg synes, det er så hyggeligt,
sådan at ringe,
ja, jeg ved ikke, hvad der er skat,
men der er bare noget helt særligt ved,
sådan så lige pludselig,
så fanger man hinanden på det perfekte tidspunkt,
tænkte jeg, vi er begge to,
kan jeg snakke telefon lige nu,
vi har så travt,
og du ringer til mig,
og jeg sidder på cyklen,
og kan godt tage den med mit headset på,
fordi jeg har lige 20 minutter,
eller et eller andet,
og så bare snakker man,
hvad man har lavet i dag,
og sådan,
det vil jeg bare sige,
gøre alle de der små ting,
ring til hinanden,
skriv en så besked,
sige at sauna der,
arrangere en tur,
og så laver med at være så bange for at blive glemt,
fordi det er ikke så farligt at blive lidt glemt.
Jeg synes, det sværeste,
hvis studiestart var,
at jeg til tidere kunne føle,
at andre var mere med,
end jeg var,
at andre havde fået bedre,
og mere, altså hurtigere,
dyber relationer,
før jeg havde,
og at man godt på den måde,
kunne føle sig lidt alene,
men jeg troede ikke, at jeg lærer det,
at det var ikke sådan,
det hang sammen,

og at altid ikke bare,
siger jeg mere sådan,
light going on på yder siden,
men, at andre også har tænkt det samme om mig.
Det sværeste ved en studiestart,
er, at have overskuddet til,
at give det nye fællesskab,
den opmærksomhed,
som det kræver for at få nye venner.
Da jeg startede på studiet,
der havde jeg,
var jeg lige født til København,
og havde lige fået,
et nyt arbejde,
som jeg brugte rigtig meget tid sammen med.
Men på studiet,
der skal du navigere i,
måske i 80 nye mennesker,
og hvis der allerede bliver hurtigt,
dernede klikker,
hvor passer man så egentlig hen,
og på råsturen,
skal du også finde ud af,
hvem er du sammen med,
så den kunne man godt føle sig,
en lille smule udenfor,
men jeg kunne mærke,
at han lige så snart,
at jeg faktisk,
sådan tilbede mig selv,
til de her forskellige grupper,
tog de mega meget imod en,
så den frygt jeg havde,
om ikke at være en del af en gruppe,
blev egentlig mandet til jorden,
lige så snart,
at jeg troede på,
at jeg havde plads et sted.
Det sværeste, hvis studiet starter,
er at...
Række ud til folk,
fordi det er ikke altid,
man er garanteret,
at folk kommer hen til en,

og hvis der er nogen,
der kender hinanden på forhånden,
eller bare virkelig bundt dig med hinanden,
fordi de er i studiegruppe eller andet,
men så kan han være sammen med nogen,
så skal man virkelig,
hanke meget op i sig selv,
og være god til at gå op til andre mennesker,
og det synes jeg virkelig,
virkelig angelspråkærende,
fordi man ved bare ikke,
altså om man kommer til at forstyrre
sådan en eller anden dynamik,
som de bare ville tilfreds med,
og de synes, man er mega eterniske,
så jeg synes, det er mega svært at få nye venner,
og følge, at man har et sted,
man hører hjemme.
Man er helt ung,
kan man jo få en ny bedste ven,
bare at være en dag på sit nye studie,
eller stå en så lidt køb på en anden bar,
eller sådan noget,
og jeg tror i hvert fald,
at ikke fordi der er noget,
altså ikke fordi,
jeg har hodet ikke for at negligere følelserne af,
at være i 20 år,
og skulle måske miste sine venner,
eller blive glemt af sine venner,
fordi det føles mindst,
hvis det ikke faktisk virkeligheden er mere uhyggeligt,
tror jeg,
men det er bare for at sige,
at i bagklogskabens lys,
som en 33-årig venne her,
så vil jeg sige,
at det er bare et sted,
hvor det er mere naturligt,
at man skal glemmes lidt af nogen,
og findes af nogen andre,
og genfindes igen,
og glemmes af nogen.
Altså fordi det er jo det, man gør,

når man er i den ald,
og man studerer,
og man rejser,
og man flytter,
og man får en kæreste,
og man får en anden kæreste,
og man finder sig selv ved at spejle sig
i forskellige mennesker,
og det er vigtigt,
at selvfølgelig have sine kærene,
men det er fandme også vigtigt,
at komme ud og møde nogen nye,
og finde ud af,
hvem er i samme af denne her gruppe,
og hvad kan jeg godt lide,
hvad er det samme af de her mennesker,
og er det noget,
jeg skal eksperimentere med i denne her gruppe,
og jeg tror bare,
at det er vigtigt at huske på,
at selvfølgelig skal man passe på,
og værne om sine bedste venner,
men det er altså også en stor del af livet,
og at værden forvælger.
Nu er jeg her i Odense i de næste år.
Det får vi selvfølgelig til at fungere,
og hvis ikke,
så er det jo også der,
at sit her er en regel om sådan...
Hvis folk ikke overhovedet gider at lægge energi i,
at man bare flytter til Odense,
som vinterligt, altså,
heller ikke er længere væk.
Ej, en team.
Altså, sådan,
I to, fuck em out.
I to, ikke?
Altså, så er de jo også...
Altså, så er de jo også selv lidt for traft,
med dem selv,
eller andet, ikke?
Ja.
Og så er jeg sikker på,
at der ligger noget andet ved ud,

når de vinter, altså.

Og så er man vigtigt.

Ja, bare...

Ja, men jeg synes også det,
det er vildt vigtigt at huske,
at kærnen er jo ikke en takt,
som kærnen for altid.

Nej.

Det, der er din kærne lige nu,
som er den her gruppe veninder,
når du er 20 år gammel og sådan noget,
er for menelig,
statistisk et højt sensyndeligt,
ikke den samme kærne,
du sidder med, når du er 30,
eller når du er 40,
eller når du er 60.

Men det fedeste af,
og det har jeg i hvert fald virkelig erfaret,
det er, at det er vigtigt at samle nye mennesker
op på vejen,
igennem sit liv.

Altså, jeg fik en ny bedste veninde,
da jeg startede på STU,
altså i Odense,

og jeg var bedste veninde med i mange år.
Jeg fik nye bedste veninder på derne nyheder.
Jeg fik en ny bedste veninde på højskol.
Jeg fik en ny bedste veninde på gymnasiet.
Jeg havde min folkeskol-veninnegruppe,
som var min kærne der i 10 år.

Men hvis jeg aldrig havde samlet
alle de her nye piger op
på alt min andre stop på vejen gennem livet,
så ville jeg så sidde meget ensom i dag,
fordi, at min folkeskol-veninne
har jo allesammen også fået nye venner på vejen.
Der er jo ikke nogen af dem, der har stoppet op
og lavet livet gå i stå, fordi de havde mig som ven.

Nej.

Så hvis jeg kun havde dem,
så ville det være hele tiden mig,
der gerne ville være sammen med dem,
og dem, som havde en lang, større cirkule af mennesker,

og så ville det blive ulige,
og så tror jeg, det ville være meget svær at være venner
end det i forvejene er nu,
fordi vi er vokset så meget i forskellige retninger.

Det er bare vigtigt at huske,
at din andre venner, dem du er så bange for at forlade,
de får også nye venner.
De har jo også et stund,
de skal starte på, hvor de vil møde nye mennesker.

Præcis.

Det er i København, men det kommer også til at tage tid og energi.

De kommer også til at få nye veninder på studio.

De kommer også til at få nye veninder på deres arbejde.

Pludselig får de en kæreste,
så bliver de venner med hans venner.

Der er hele tiden nye mennesker, som du lærer at kende,
og hvis du er den eneste, der lever på en eller anden måde
i at inden forandres,

så kommer du til at være alene i det,
fordi de færreste mennesker, der bliver der.

Ja, og følsen af at være bange for at blive glemt,
forsvinder bare heller aldrig.

Nej.

Og den forsvinder heller ikke af, at man bliver hjemme.

Altså, lad os sige, at så ser man nice et studie
for at blive hjemme og være andet om sine venneskaber.

Men så får alle de veninder kærester.

Og så bliver man bange for at blive glemt,
fordi de får kærester.

Eller så bliver man ældre, og så får alle de veninder børn.

Og så bliver man sur på børnene.

Takler ud fra undertøjningens egen følelse,
fordi man er sådan der, når.

Præcis. Det er en god ide. Jeg øver sig på det også allerede nu,
fordi I kommer til at blive udfordret på det.

Allerede sammen.

Især, hvis I skal være venner fra altid.

Så kommer det til at ske hundrevis af gangen,
at vennskabet skal kunne holde til det.

Og det kan det jo også mere og mere af,
at man bliver fået lidt mere erfaring.

Okay, vi tager lige en runde mere,
hvor vi savner hinanden i et halvt år.

Det kunne vi også godt, at du var på højskogel.

Det kunne vi også godt, at du blev kærestekydelige i tre måneder.

Blivet til Maria Mondstor.

Du får elsket Maria Mondstor.

Ja.

Det tror jeg virkelig rigtigt.

Og så tror jeg som min sidste ting også,

at jeg vil sige, at jeg kigger tilbage,

og når jeg også baser på mig selv og mit mønster i dag,

så bruger jeg altid så sindssygt meget energi på at gå og tvivle på ting.

Og være i tvivl, at burde jeg, eller bør jeg,

eller sku i, eller være, eller være bedst.

Og du ved, når jeg så lige pludselig på Englanden,

ligesom når man sidder på restauranten,

og bare ikke kan beslutte sig for, hvad man skal vælge,

og man fulder helt stresset nogle gange,

kan jeg vidtere lige få en ny smule smule.

Og man tager det ender med at tage det hele på min ny korv.

Ja, det er jo dig.

Ja, det er jo så dig, det er jo den nem løsning, det er over.

Men når jeg sidder, og virkelig også skal det være den, den eller den,

pasta, og jeg virkelig kan blive næsten trist,

fordi jeg vil have det hele af bange for at få trud,

og er bange for at simon så har valgt den,

jeg ikke valgte, og jeg heller vil have den,

og det har været hele mit hoved om min verden.

Og så lige pyst og stå tjener han dig,

og så tager jeg et valg.

Bup, så tager jeg valget,

og bagefter har jeg klemmt alt om den frygt, jeg havde i kroppen.

Fordi så har jeg taget valg, så får jeg bare den pasta i forår,

eller så spiser jeg bare noget fra den anden til lærken.

Og jeg føler bare, det kan man rigtig godt prioritere over på sådan,

på livet generelt, når man går rundt og bruger uangnede mængder,

og har ondt i maven, og nogle gange bruger uge måneder på at spekulere,

skære, eller skære jeg ikke fløjtående,

så skære, eller skære jeg ikke sige, at jeg tager det job,

skære, eller skære jeg ikke sige op,

eller tage på dates, eller hvad ved jeg.

Så nogle gange, så næmmer jeg bare at være sådan der,

nu slår jeg sten, tænks på pir med mig selv,

eller nu mærker jeg efter,

hvad har jeg lyst til,

eller hvad holder mig tilbage, fordi jeg er bange.

Gør det, og så når man har taget valget,

så har man taget valget,
og så må man så tage konsekvenserne, når jeg er det bagefter.
Så er vi tilbage til starten,
men det er altså sjældent, at man ender med at fortryde noget,
så er det, at det er et helt stort livsvalg,
fordi det er det, man skulle,
og det var det, der førte en videre til noget andet,
eller altså når man i gang,
så tænker man ikke over det.
Altså det er bare det, der valg, der tit er det sværeste,
og så sidder man på den anden side,
hvorfor hele vid spildte jeg to måneder,
på at gå og være trist over at vælge,
og jeg skulle starte på studie.
Nu er jeg jo bare,
og hvis ikke jeg kunne lide det, så kunne jeg jo bare drabe ud.
Altså sådan, det er jo ikke,
man skal bare passe på, man kan jo tænke,
for meget op, det er bare det, jeg prøver at sige.
Og du kommer forhåbentlig,
og for menlig til at møde en masse helt vidunderlige mennesker,
i øvrigt på dit studie,
og få i hvert fald én eller to venner der,
så måske kommer til at følge dig fra altid.
Og så har du bare lige udvidet,
dine vennegrupper,
og det kan være, at du introducerer dem for dine kærene,
når de kommer, når du kommer hjem,
og de også bliver en del af den kærene.
Altså, for menlig så sker der bare,
at det var præcis det, du skulle.
Jeg mødte jo faktisk min bedste ven Julian på STU.
Ja.
Ham har jeg stadig,
12 år efter.
Ja, og du bliver stadig rørt,
når du taler om ham og tænker på ham.
Ja, ikke lige nu, men normalt.
Hahahaha!
Hvis den...
Der er mærken torg.
Ej, han er jo min bedste ven i verden.
Altså, så det er bare for at sige,
det går bare op for mig nu.

Så løgg med, at du har kommet ind på Drømes Studio.
Det er en kæmpe wind,
og det er bare fantastisk,
og du skal bare fejre dig nede det.
Sige til dine venner, du kommer til at savne dem,
eller være med at være så bange for at blive glemt.
Obsøg nye venskaber,
og vi liker, at det går præcis, som det skal gå.
Jeg vil sige, at man lettes for nye venner ved,
at give noget af sig selv,
og vise interesse i det andet menneske.
Jeg har faktisk her i 2023 fået to nye venner,
og jeg synes egentlig, det er sjældent,
at man får nye venner som 28 år,
hvis ikke det er igennem arbejdet,
eller en eller anden hobby, man går til.
Men det her er noget, vi har direkte tilvalgt.
Og den ene skete igennem, at vi blev venner på CoStar,
og så fik jeg en besked på min CoStar, hvor der står,
Sine Wants You To Call Them.
Og så skrev jeg til hende, og så blev vi venner.
Fordi vi ligesom gik ind til det her med nu-vennenedater,
og vi snakket meget om det på første aftale,
at vi er venennedater.
Nu er vi venennere, og ser hinanden engang hverandet nu.
Jeg tror, at man får lettes nye venner.
Det kommer meget på, hvor man er allersmøssigt.
Hvis man er i unger studerende, så er det på en studie.
Hvis man er lidt ældre, som jeg er i 30'erne,
men så er jeg jo på Smukfest, for eksempel.
Og så er det bare med hurtigere, at komme i kontakt med nye mennesker.
Vi har været her i flere år, hvor man laver cams.
Og så ses man igen, hvem som er året efter,
eller så byen og fælles bekendte.
Den letteste måde at få en ny venne på, er helt klart at del ud af sig selv.
På en eller anden måde sørge for at være der og få vedkommende.
Altså, man kan jo altid drikke en øl med nogen,
og komme ind på Lidappen, og have det grinerne over et eller andet.
En koncert, eller nu er vi på Smukfest,
lige så går og køber nogle tjort sammen.
Men jeg føler, at hvis man reallt bekymrer sig,
og spørger ind til, hvordan personen har det,
og de begynder at dele lidt ud,
og du rent faktisk engagerer dig i det,

og sætter dig og gør det til din mission,
og får dem til at få det bedre, eller i hvert fald bare være dig i det,
så er der ret stor sentyng, for at det bliver til et venskab.
Fordi man ligesom har lukket hinanden ind i et sted,
hvor man ikke lukker andre folk ind.
Og så har vi jo som altid også Marco Mad,
ændelig han tilbage.
Han var ikke med i sidste her i Roskilde.
Nej, han var også holdt noget ferie.
Og det skal han også bare have lov til.
Men nu er han tilbage, vores ekspert i relationer og psykotørpøvet,
Marco Pugatia,
som også lige kommer med nogle gode råd til,
hvem man skal gøre, hvis man er bange for at blive glemt.
Er ens relationer ændrer sig af en del af livet,
og det er at være menneske?
Men det ændrer selvfølgelig ikke på,
at det kan gøre rigtig und, når det sker.
For eksempel som konsekvenser,
at vi måske bliver nødt til at flytte af den ene eller anden årsage.
Måske har man fået et nyt job,
måske man er begyndt på en ny uddannelse,
eller måske har man ikke råd til at bruge det samme sted længere.
Men hvad gør man så med de venskaber,
man flytter væk fra?
Hvordan holder man kontakten,
og forhindrer, at venskaberne løber ud i sandet?
Sociale medier kan i mange tilfælde,
være det oplagte svar på de spørgsmål.
Det handler om at være kreativ,
og se teknologiens potentialer.
Og her er det vigtigt at indtænke kvaliteten,
ligesom kvantiteten af kommunikationen, man har sammen.
Det, der virkelig betyder noget,
er hvor meget tid og ikke menneske energi,
man investerer i oprettholdelsen af kontakten,
og derudover er det selvfølgelig også afgørende,
at man oplever kontakten af meningsfuldt.
Hurtige kortfattede sms'er,
kan for mange blive ret så overflødige,
hvis man ikke også engang imellem finder tid til at ringe til hinanden,
skrive længere beskeder,
og mødes ansigt til ansigt.
I bund og grund handler det om ikke at glemme med prioriter og kontakten,

selvom betingelserne for relationen har ændret sig.
Det handler om at blive ved med at gøre de ting, man altid har gjort sammen,
der over på nye måder vil hjælpe teknologien.
Uanset om det er at fejre første dag virtuelt,
er opdateret hinanden på, hvad der sker i livet,
og dele op og ned ture.
At gøre en aktiv indsats for at bevare kontakten,
at det der i sidste ende kan blive afgørende for,
om man får mor og holde liv i venskabet.
Når det er så sagt, at det er også vigtigt at give plads til,
at nye venskaber kan skabe det sted, man er flyttet til.
Det ene udlukker ikke det andet.
Det handler om at finde en god balance mellem at holde fast til de gamle relationer,
og samtidig give plads til de nye.
Nu skal jeg skønne mig hjemme.
Fordi jeg skal holde surprise.
Og det kan jeg godt sige nu, fordi surpriseen forgår i dag.
Og det har også den kommet ud på mandag.
Og jeg synes lige, at det skal vide, at jeg, mig, herover.
Den gode ven, den rigtig gode ven, er gang med at arrangere en surprise for min venlasse.
Det er så købt. Jeg elsker det.
Ja, det gør jeg faktisk også.
Det er første gang, at jeg har været med.
Det er første gang, at jeg har været med.
Ja, det gør jeg faktisk også.
Det er første gang, at jeg har stået bag en surprise.
Og jeg kan godt mærke, at man sådan...
Men vokser lidt, ikke?
Jeg er vokset et par centimeter siden af, for der føler jeg mig som en julemand.
Det er der også derfor, at mig og Pelle laver så mange surprises for hinanden.
Fordi vi også fitter på det selv.
Det ved jeg lidt at gøre.
Så det er med at gøre noget godt for andre.
Det kan også være en rigtig egoistisk rille længegang.
Det er så skønt at gøre noget godt.
Det ved jeg lidt.
Men det er jo nu endnu end.
For der er ikke nogen, der siger, at det ikke må være godt for dig.
For det er bare fantastisk.
Det er godt for jeg er begge to.
Jeg glæder mig til at høre om det.
Jeg glæder mig til at se Lasse's showansigt.
Nej.
Så med et overrasket udtryk oven i.

Han ser jo så fucking nuttet ud altid.
Med de der store runde nøgene.
Og så når han bliver overrasket.
Jeg kan sætte for sig.
Det ved jeg rigtig gerne at se. Du må filme det.
Ja, det kan jeg.
Jeg føler, jeg kommer til at sætte sådan der kampe.
Alle muligt. Jeg finder mit gamle ARTO webcam op på lov.
Det skal sættes op her.
Og Simon giver mig din telefon.
Alle gæsterne.
Alle min selfies.
Det skal fuldstændigt dækkes. Det kan være, at jeg skal livestream.
Og mig, der står sådan.
It's my best friend's birthday today.
I'm making him a surprise.
Jeg synes faktisk, hvis du vil blive international.
Måske en dag start på TikTok.
Så er det her din gode chance for at gå viralt.
Nu du starter lige præcis.
Tår du have en kuffende på at græde?
Nu kender du ham jo bedre end jeg gør.
Jeg synes da, han virker som en lidt sensitiv fyr.
Jeg sidder og tænker, at han græder os.
Så har jeg virkelig renten rør mig.
Jeg tror, at jeg kan græde.
Men på den anden side kunne han godt finde på det.
Han har været tidligere op.
Min søster havde fødselsdag forledet.
Så lavede vi fødselsdagsmåne med for hende.
Det gør vi altid.
Der begyndte hun at græde.
Hun synes, der var så flot bøndet op.
Så fint.
Der kunne jeg mærke, at der vokserede jeg også virkelig.
Der var jeg tænkt, at jeg har fået en tag at græde.
Vi har set de her flotte lanterne op.
Det var der også flot af mig.
Jeg kan godt forstå, at der er nogen, der er sætter på den måde.
Skulle der rørne?
De, der er den tænder, har der aldrig nogen flotter.
Nå, Ida, tak for i dag.
Skøn dig hjem og lave surprise for Lasse, ikke også?
Det skal jeg gøre.

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BANGE FOR AT BLIVE GLEMT

Har Mika travlt.

Held og lykke.

Kæde mig til at følge op på det og se en masse videoer på Instagram.

Nu har jeg skam.

Ja, men nu har jeg skam igen.

Hvorfor?

Fordi jeg har sagt, det er der, man er fødselsdagsmåne, der kører for mig selv.

Ej, stopp.

Det er for Lasse først og fremst.

Så en bonus er jo, at du får det dejligt af det.

Så er det ikke mig, der har haft et shot spændt du på, så tåg mig og sæt dem i.

Lige præcis. Der er Mika skam herovre.

For hvil?

For hvil, tak.

Hvis du har et vildskep spørgsmål, du gerne vil have hjælpet med her i podcasten, så send det til en af os på Instagram.

Så kan det være, at det er dit spørgsmål, som vi tager op i næste ugen.

Mit navn er Maria Jens Selve.

Og mit navn er Ita Sofia.

Du har lyttet 112 for vinskaber i Lyttesfød.